

thi ellers kunde de ikke have afsendt denne Skrivelse; deri vil samtlige Medlemmer af Embedslægeudvalget give mig Ret.

J. Sørensen: Det glæder mig, at det ærede Medlem fra Sakskøbing (Rørdam) nu har nedstemt Tonen, siden han første Gang havde Ordet. Jeg har nu ikke saa levende et Indtryk af, at der bestaar saa ringe Uoverensstemmelse mellem Udvalget angaaende Embedslægevæsenet og Lønningsudvalget, som det ærede Medlem vil give det Udseende af. Selve Sportelsystemet er jo ret væsentligt, og det drejer sig om mange af den Slags Attester i Aarenes Løb, der vil andrage ikke saa faa Penge. Men der er for øvrigt ogsaa andre Ting. Det ærede Medlem nævnedes selv Eftersyn af Polakhuse, men han glemte, hvad der dog er ret væsentligt, at Lønningsudvalget har foreslaaet Sportlerne nedsat for Rejser. Og der er endnu en Ting, som forekommer mig mærkelig: Man har ikke i Betænkningen aftrykt Lønningsudvalgets Erklæring; det er dog ellers ret almindeligt at gøre noget saadant, det bruger f. Eks. Finansudvalget. Det kunde næsten se ud, som om man har haft noget at skjule. Jeg vil derfor fastholde mit Forslag om, at Sagen standses og henvises til fornyet Overvejelse af Embedslægeudvalget; jeg synes, der er mere end tilstrækkeligt, som taler derfor. Jeg haaber endnu — desværre maaske forgæves — paa Støtte af det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Koføed), som jo rejste hele denne Aktion.

Ellinger: Jeg vil bestemt fraraade, at Lovforslaget standses og vises tilbage til Udvalget. Det vilde dog være ganske aparte at gøre det i det foreliggende Tilfælde, hvor Udvalgets samtlige 15 Medlemmer er enige om den Indstilling, der er gjort. Det ærede Medlem fra Aakirkeby (Koføed) har rigtignok været heldig i Dag; han har skabt sig en Hær af Tilhængere, og bedst som han faar Hæren ordnet, løber Generalen sin Vej. Jeg vil sige til det ærede Medlem: Der skal Tradition til; der skal bl. a. Tradition til i Lønningsudvalget, ellers er Henvisning af Sager til Udvalget en temmelig overflødig og mislykket Operation. Det ærede Medlem har endnu ikke optaget i sig denne Tradition, hvorfor det vilde have været heldigt, om det ærede Medlem ikke havde paataget sig dette Ordførerskab for en Del af Lønningsudvalgets Medlemmer. For øvrigt vil jeg gøre op-

mærksom paa, at alt det, som der nu er Tale om, jo allerede forelaa ved anden Behandling. Da var der jo Afstemning over de enkelte Paragraffer, da forelaa Forslaget om, at Distriktslægerne eller som de nu kaldes, Amtslægerne Honorarer skal nedsættes fra 1,600 til 1,000 Kr. (*P. Th. Nielsen:* Men ikke Lønningsudvalgets Erklæring!). Nej, men det kan jeg ikke gøre for. Jeg fastholder, at der ved anden Behandling havde været Anledning til at lyse efter denne Erklæring og udtale sin Beklagelse over, at den ikke var aftrykt i Betænkningen, og at varsko Tinget i Tide angaaende den forfærdelige Ting, vi nu skal til, nemlig at vedtage dette Forslag. Nu at drage Sagen frem ved tredje Behandling forekommer mig at være at ville tilfredsstille en personlig Forfængelighed. Desuden vil jeg gøre opmærksom paa, hvad det ærede Medlem overser, at de Sportler, der her er Tale om, ikke alene er Sportler for Embedslæger, men tillige for de Retslæger, som Justitsministeriet kan autorisere rundt omkring i de forskellige Jurisdiktioner, og som ikke er Embedslæger, en Omstændighed, som har været medvirkende til, at Udvalget angaaende Embedslægevæsenet ikke her har taget Hensyn til Lønningsudvalgets Erklæring. Jeg fraraader alt-saa indtrængende at vise Lovforslaget tilbage til Udvalget; der er ikke nogen som helst Grund dertil.

Ordføreren (Rørdam): Det ærede Medlem fra Hjørring (J. Sørensen) spurgte, hvorfor Udvalget ikke havde aftrykt Lønningsudvalgets Skrivelse i sin Betænkning, da saadant var Coutume. Jeg skal kun for mit Vedkommende sige, at naar jeg ikke har ønsket, at denne Skrivelse skulde aftrykkes, er det udelukkende af Hensynsfuldhed overfor Lønningsudvalget. Jeg ønskede ikke at blamere Lønningsudvalget ved at vise, hvorledes det havde taget fejl.

Koføed: Til det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger), der var forbauset over, at vi ikke allerede ved anden Behandling lyste efter den Erklæring, som Lønningsudvalget havde afgivet, vil jeg sige, at det indenfor Lønningsudvalgets Flertal ogsaa var et almindeligt Ønske at faa Sagen frem paa det Tidspunkt, men da Lønningsudvalgets Formand ikke var til Stede her i København den Dag, mente de Medlemmer, som tilhørte Flertallet, at man ikke burde fore-